

P.

PALMYRA. Quia nobilis urbs erat, nomen ejus Hebraicum תדמור *thadmor* fuit proferendum. Habet hoc nomen non tantum Scriptura, cujus archetypam Linguam confulere non potuit noster, sed etiam *Josephus* Lib. VIII. c. 2. p. 268. Ed. Genevensis. Θαδμόραν ὠνόμασε, καὶ τὴν ἔτι νῦν καλεῖται παρὰ τοῖς Σύροις. οἱ δὲ Ἕλληνες αὐτὴν προσαγορεύουσι Παλμυράν. *Thadamoram* vocavit, & hoc nomine appellatur etiamnum hodie apud Syros. Graeci vero vocant *Palmyram*. Vide quæ de hac urbe collegit vir eruditus *Abr. Sellarus*, in libello Anglico, quem *Antiquitates Palmyrenas* inscripsit.

PELLA. An hæc urbs eadem sit, quæ antea *Abella* dicta fuerat, nescio: sed *Betholene*, aut verius *Bethleptephene* toparchia, fuit ad occasum Jordanis, nec potest cum Pellena misceri; nam Pella fuit ad ortum ejusdem fluvii sita, ut *Samson* fatetur. Vide *Josephum* de B. J. Lib. III. c. 6. in Græcis. *Plinius* Pellam in Peræa collocat, quam vocat Decapolitanam, distinguitque à decem Toparchiis Judææ. Non facile credendum viro erudito, in antiqua Geographia, simpliciter affirmanti.

PERSEPOLIS. Vide ad vocem Elymais.

PERAEA. Descriptionem hujus regionis ex *Josepho* & Rabbini vide apud *Joannem Lightfootium* Centur. Chorograph. Matthæo præmissæ Cap. xci. & præmis. Lucæ Cap. i.

PHETRUSIM. Dignus erat *Sam. Bochartus*, ad quem amandaretur lector, quotiescumque de ejusmodi nominibus sermo est. Vide igitur Phalegi Lib. iv. c. 27. ubi ostendit populos fuisse Thebaidis.

PHILISTHIM. Unde dicti sint diximus ad Exod. xv. 20. Vide & ad Gen. x. 14.

PHUTH. De hoc nomine adito *Sam. Bochartum* Phalegi Lib. iv. c. 33. ex quo *Samson* hausit quod habet.

PTOLEMAIS, five *Achon*. Situs ejus describitur à *Josepho* de Bello Jud. Lib. II. c. 17. Nonnulla etiam ex Rabbini de hac urbe habet *Joan. Lightfootius* Cent. Chorogr. Matthæo præmissæ Cap. LXIV.

R.

RESEN. De hac urbe vide quæ congeffit *Sam. Bochartus* Phalegi Lib. iv. c. 23.

RIPHATH. Populi sunt Asiæ Minoris, si credimus *Sam. Bocharto* Phalegi Lib. III. c. 10. Nos Riphæorum montium incolas cum plerisque fuisse, verisimilius esse ostendimus, in nostris Commentariis ad Gen. x. 3. Virum summum libenter sequimur, quotiescumque, re ipsâ diligenter expensâ, rationibusque trutinatis, rectè eum sentire putamus, nec usquam debitâ laude fraudamus; attamen sicubi à vero abire videretur, quod aliquando contigit, in diversa liberè abimus. Scrinia ejus numquam, tacito nomine, compilavimus, quod plagiarii faciunt; nec ei cæcum adfensum præbuimus, quod esset imprudentium. Quod si qui laborum nostrorum calumniatores, & famæ, quantulumcumque est, invidi, alia in malignis chartis scribere sustineant, eos non moramur; à quibus probè scimus nec *Bocharti*, nec nostra scripta umquam lecta fuisse. Quibus turpiter mentiri, & quæ commenti sunt edere religioni non est, si digni non sunt in quibus confutandis tempus teramus. Multa debemus, cum universa Republica Litteraria, viro longè doctissimo, quæ ei ubique ingenuè imputamus; sed & non pauca, de quibus ne somniavit quidem, labore & industriâ retessere, in tenebris Antiquitatum Orientalium latitantia, conati sumus, & in lucem edidimus. Honorificum nobis est etiam hæc illi tribui; nam si inepta essent, tanto viro ne à mendacibus quidem adscriberentur; sed nemo, qui ejus Opera legerit, ea quæ post mortem ejus excogitata ab aliis sunt, & sæpe etiam opinionibus ejus contraria, homini tribuerit; nisi qui impudentiam pro virtute colat, nec eruditorum judicia reformidet. Sed hæc obiter contra tenebrionem nescio quem, indignum qui à nobis nomine appelletur, dicta sunt.

S.

S AAB. Sic legitur in textu Græco *Josephi*, & in versione *Gelenii*, de Bello Judaico Lib. III. c. 16. Vellem à *Samsone* rationes editas, cur hoc oppidum etiam dictum *Salib*, aut esse idem ac *Sarid* crediderit.

SABA. De homonymia nominis *Saba*, in Scriptura Sacra, dignus est qui legatur *Sam. Bochartus* Phalegi Lib. II. c. 25.

SABATHA. Incola Arabiæ felicis, ad mare Persicum, ut ostendit idem Phalegi Lib. iv. c. 10.

SABATHACHA. Carmanix urbis Samydaces incola, si eidem credimus, ejusdem Libri Cap. iv.

SAMARAIM nostro eadem est, atque *Sabarim*. Sed צמרים *tsemarajim* Jos. XVIII. 22. & שברים *schebarim* Jos. VII. 5. idem esse nomen facile sibi non persuadebunt Hebraicæ Linguae periti. Nec satis etiam constat an posterior vox sit nomen proprium. Non crediderunt certè LXX. Interpretes. Adi *Andr. Masium* & *Jac. Bonfrerium* ad locum.